

SUNTAŽNIEKS

Suntažu pagasta mēnešraksts

Nr. 02 (322)

Ceturtdiena, 2021. gada 25. februāris

ŠAJĀ NUMURĀ:

- Mans dzīves stāsts
- Es būtu laimīgs, ja radītu labu grāmatu
- NĪN maksājumi
- Pirmskolas aktivitātes
- Mīli savu sirdi
- Pastaiga pa dzelzceļa līniju
- Meteņi pirmsskolā
- Kas notiek kultūras namā?

Foto Andris Linde

Vakar uzkrīta pirmais sniegš. Nu viss ir balts. Tik balts, ka nekā nevar atšķirt. Baltā vistiņa izdēja baltu olu un pazaudēja to sniegā. Baltais gailis dziedāja baltu dziesmu, tā ieskrēja pažobelē, piesala tur un palika karājoties kā balta lāstekā. Baltajai vāverei piedzima balti vāverēni, ielēca baltajos koku zaros, un vāvere vairs tos nevar atrast. Visi koki - balti, eju pa mežu, nevaru saprast, kur koks, kur baltā diena.

(I. Ziedonis)

NĪN MAKSĀJUMI

Nekustamo īpašumu īpašniekiem pašvaldība ir nosūtījusi maksāšanas paziņojumus par nekustamā īpašuma nodokli (NĪN), daudzi šo paziņojumus ir jau saņēmuši un steidz nodokli samaksāt.

Daļa NĪN maksātāju šo nodokli maksā skaidrā naudā, diemžēl saistībā ar valstī noteiktajiem ierobežojumiem Covid-19 izplatības dēļ pašvaldības kases šobrīd ir slēgtas, līdz ar to norēķinus skaidrā naudā nav iespējams veikt.

Maksājumus var veikt pastā, taču tur papildus aprēķinātajam NĪN ir jāmaksā arī par pakalpojumu, turklāt pie pasta nodaļām veidojas garas rindas.

Pašvaldība aicina NĪN maksātājus norēķināties internetbankā, tomēr, zinot, ka daļai maksātāju šis elektroniskais rīks nav pieejams, pašvaldības dome šī gada 21. janvārī pieņēma lēmumu par NĪN apmaksas termiņa pārceļšanu.

Atbilstoši likumā "Par nekustamā īpašuma nodokli" noteiktajam NĪN maksājama termiņi gada ceturkšņos ir šādi:

31. marts, 15. maijs, 15. augusts un 15. novembris (protams, var nomaksāt nodokli vienā maksājumā par visu gadu). Pašvaldības nav tiesīgas mainīt likumā noteiktos termiņus, tomēr **Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likums** dod tiesības pašvaldībām noteikt citus nekustamā īpašuma nodokļa samaksas termiņus, pārceļot tos uz vēlāku laiku attiecīgā taksācijas gada ietvaros.

Ogres novada pašvaldības dome ar savu lēmumu ir pārcēlusi NĪN apmaksas termiņu uz vēlāku laiku – visi NĪN maksātāji, kuriem ir pienākums maksāt nodokli par Ogres novada pašvaldības administratīvajā teritorijā esošajiem īpašumiem **par 2021. gada 1. un 2. ceturksni, nodokļa apmaksu var veikt līdz 2021. gada 15. jūnijam**. Par šajā termiņā veiktajiem nodokļa maksājumiem nokavējuma nauda netiks aprēķināta.

Informācija no www.ogresnovads.lv

PASTAIGĀ PA DZELZCEĻA LĪNIJU

*Caur tūkstoš vasarām un ziemas vētrām,
Šim vilcienam lai lemts pret tāli skriet.*

Jānis Grots

Ar šādiem vārdiem sākas Dzintras Paegles raksts par dzelzceļa līnijas Rīga-Suntaži-Ērgļi vēsturi.

Dzelzceļa līniju Rīga-Suntaži sāka būvēt 1930.gadā, pēc pieciem gadiem 1935.gada 26. novembrī to atklāj, bet pēc diviem gadiem 10. decembrī atklāj jaunbūvēto ceļa posmu līdz Ērgļiem.

Un tā 72 gadus mūs priecē sliežu duna, vilciena taure. Daudziem pat vilciena pienākšana Suntažos norādīja pulksteņa laiku, kad celties un iet apsaimniekot savu saimniecību, ēst brokastis, kad vilciena taure aicināja pusdienās, kad pēc mazas atpūtas sauca atkal uz lauka un vakarā doties pie miera.

Braucot vilcienā, varējām baudīt skaistas dabas ainavas, izlasīt ne vienu vien grāmatu, veltīt laiku sarunām ar savu ceļa biedru vai arī ar gluži nepazīstamu cilvēku.

Bet atnāca 2007. gada oktobris, kad satiksmes ministrs A. Šlesers aizliedz izmantot dzelzceļa līniju uz Ērgļiem. Dzelzceļš gadiem nav remontēts un arī vienīgā lokomotīve Latvijā pēc sadursmes vairs neesot remontējama.

2009.gadā dzelzceļa sliedes tiek demontētas, kas daļai suntažnieku sirdīs izsauca nemieru un lika plūst asaru straumēm. Vecāka gadagājuma cilvēki ir sašutuši un neizpratnē, jo skaidri atceras, cik smags un laikietilpīgs process bija dzelzceļa posmu atjaunošana pēc Otrā pasaules kara.

Paliek vien stiga, stacijas ēka un tilts. Un tad notiek vēl kas skumjāks, kādi vandāļi sāk demolēt tiltu. Latvijas Dzelzceļš ieguva sliedes (metālam taču labs noiets, jo Ulmaņlaika metāls), bet ko ieguva tilta vandāļi?

Daudzus gadus sāpēja sirds par izdemolēto tiltu, līdz pienāca 2020. gada beigas, kad tiltu pāri upei sāk at-

Atjaunotā pāreja pa dzelzceļa tiltu

PASTAIGĀ PA DZELZCEĻA LĪNIJU

jaunot. Mēs, suntažnieki, sakām lielu paldies Ogres novada pašvaldībai par iespēju atkal droši pāriet tiltu.

Lai noskaidrotu tuvāk par dzelzceļa līniju un stacijas ēku, sazinājos ar mūsu pārvaldes vadītāju Valdi Ancānu. Lūk, atbilde: Stacijas ēku augustā mēģināja pārdot izolē, bet rezultāti nav zināmi. Pēc zemesgrāmatas datiem stacija joprojām pieder dzelzceļam. Viņš norādīja adresi, kur var uzzināt tuvāk par dzelzceļu likteni: https://www.ogresnovads.lv/lat/pasvaldiba/projekti/2021_gads_/?page=0&doc=39

Citēju: "Eiropas Strukturālo un investīciju fondu mērķa „Eiropas teritoriālā sadarbība” Latvijas-Krievijas pārrobežu sadarbības programmas 2014-2020 ietvaros projektā Nr. LV-RU-006 "Development of the green tourism routes uniting the border regions of Latvia and Russia for common sustainable development of small cities and rural areas" (Greenways Riga – Pskov) "Zaļo tūrisma maršrutu attīstība, vienojot Latvijas un Krievijas robežreģionus mazo pilsētu un lauku teritoriju kopējai ilgtspējīgai attīstībai" (turpmāk – Greenways Riga-Pskov) bijušās dzelzceļa līnijas vietā tiks attīstīts

velomaršruts un attīstīta tūrisma infrastruktūra.

Projekta mērķis ir pārvērst vietējos kultūras un dabas resursus (dzelzceļa vēsturi, dabas takas, kā arī tuvējos tūrisma dabas un kultūras objektus) kopīgos ilgtspējīgos tūrisma produktos, kas dod ekonomisku labumu visam reģionam.

2020. gada 20. martā Vidzemes Tūrisma asociācija, Zaļo ceļu asociācija, Ogres TIC un pašvaldības pārstāvji apsekoja perspektīvo velomaršruta savienojumu no Kangaru dzelzceļa stacijas caur Ogres Zilajiem kalniem līdz Ogres stacijai, no kurienes tūristi varēs uzsākt riteņbraukšanu un baudīt Latvijas dabu, zaļos ceļus un tūrisma piedāvājumu.

Velomaršruts Ērgļi-Ķeipene-Suntaži-Kangari-Ogre-Rīga ir izstrādāts un tuvākajā laikā tiks uzstādīts marķējums, tūristu skaitītāji Ķeipenes stacijā un Ogres Zilajos kalnos, iegādāti railbaiki (dzelzceļa velosipēdi) bijušajai dzelzceļa stacijai Ķeipene, izdotas laminētas kartes tūristiem, organizēti semināri."

Valda Tuča

IN MEMORIAM

Manas dzīves stāsts

Desmit gadus pēc mūsu valsts proklamēšanas 1928. gada 21.novembrī pirmo reizi es ieraudzīju dienas gaismu tagadējā Madonas novada Varakļānu pagasta "Pastaros". Piedzimu darbīgā zemnieku ģimenē kā trešais bērns.

Tēvs tika iesaukts krievu armijā. Sākoties 1. pasaules karam, nokļuva frontē, darbojās smagajā artilērijā frontes aizmugurē. Armijā pavadīja septiņus gadus. Augstākie spēki viņu sargāja un mājās atgriezās bez ievainojumiem.

Neatkarīgajā Latvijā tēvs bija Varakļānu pagasta valdes loceklis. Savā zemnieku saimniecībā audzēja tīrasiņu zirgus, kurus nodeva hipodromā. Nopirka klāt 10 ha zemes, nodarbojās ar tirdzniecību – nopirka no iedzīvotājiem linu pusfabrikātus, algoja strādniekus, kas tos apstrādāja ar linu apstrādes agregātiem, guva peļņu no uzpircējiem.

Audzēja bekonus līdz 100 kg dzīvsvārā, kuri atbilda pirmajai šķirai, tos eksportēja uz ārzemēm. Pieņemot bekonus, uzreiz pēc norādītās cenas izmaksāja naudu. Toreiz noteicošais bija godavārds, nevis papīri, kā tagad.

Spilgtā atmiņā ir manu vecāku lauku mājas, kur pavadīta bērnība, jaunība. Mājas tika nojauktas kolhozu laikā sakarā ar meliorāciju. NO 1940.gadā nodotās mūra kūts palikuši tikai akmeņi. Ir palicis tikai ābeldārzs.

Antons Svilāns

Foto no personīgā krājuma

Domājot par savu dzimto vietu, acīs vienmēr ierodas miklums, tā tas velkas gadiem ilgi, tas nekur nepazūd, pats esi kļuvis vecs, sagraabējis, taču sāpe turpina sāpēt, nelīdz ne zāles, ne gadi.

Dzīves labākie gadi, visi spēki, visas domās, viss prieks, darbs skolā, viss skolas darbam, viss ģimenei, bērniem, mazbērniem, viss mīlestībai.

Nekur vairs nav jāsteidzas, visi darbi padarīti, dzīve nodzīvota. Šis ceļš ir jāiet. Pa šo ceļu ir staigājuši tūkstošiem cilvēku, pa šo ceļu braukuši cilvēki gan kāzās, gan bērēs, bagāti un nabagi, cilvēki gājuši un aizgājuši, taču ceļš paliek un paliek zeme, tā paliks vienmēr, mūžīgi, tikai cilvēki nāk un iet, un aiziet...

Taču mani pārņem dziļš prieks un lepnums, ka man ir ģimene – sieva, bērni, mazbērni. Grūtsirdīgi ir tas, ka mani mazdēli dzīvo un strādā ārzemēs – viens Šveicē, otrs Nīderlandē. Māc bažas par viņu dzīvi, jo pasaule ir draudīga, draudu pilna. Notiek dažādas izrēķināšanās, slepkavības, kādu mūsu tēvzemē vēl nav. Kā dzīvos mūsu mazdēli? Kas viņus sagaidīs? Taču es ceru, ka viņi atgriezīsies savā senču izcīnītajā tēvzemē, savā Latvijā.

Ļoti priecājos, ka mani atceras un apciemo mani skolēni, manu skolu fizikultūrieši.

Skolas gados ar sportu biju uz "Tu", nodarbojos ar vieglatlētiķi un volejbolu. Absolvējot vidusskolu, izvēlējos skolotāja profesiju. Iegūstot pamatskolas skolotāja tiesības un

IN MEMORIAM

strādājot Meņģeles 7-gadīgajā skolā, iestājos Fizikālās kultūras institūtā (tagadējā Sporta akadēmijā) neklātienas nodaļā, ko absolvēju 1960.gadā.

Mans pedagoģiskā darba stāžs ir 41 gads Ogres novadā. Strādāju Meņģeles 7-gadīgajā skolā, Suntažu vidusskolā un internātskolā.

Bijušajā Ērgļu rajonā biju sporta biedrības "Vārpa" izlases kandidāts vieglatlētikā un volejbolā.

Pēc Cēsu skolotāju institūta absolvēšanas 1954.gadā uz Meņģeles 7-gadīgo skolu tika norīkota darbā Venta Tuzika. Kopā strādājot sadraudzējāmies un 1955.gada 31. decembrī mijām gredzenus.

1961. gadā sākām strādāt Suntažos, es strādāju par fizikālās kultūras skolotāju Suntažu vidusskolā un internātskolā, Venta – Suntažu internātskolā par audzinātāju un latviešu valodas un literatūras skolotāju.

Es Suntažu internātskolā nostrādāju līdz aiziešanai pensijā 1988. gadā.

Savu dzīvi veltīju sportam un tā attīstībai. Izbūvēju sporta laukumus Meņģelē un Suntažu internātskolā.

Desmit republikas skolām tika piešķirta specializācija volejbolā, to skaitā arī Suntažu internātskolai. Kad notika sacensības, Suntažu internātskola piedalījās ar četrām komandām volejbolā. Visas četras komandas iekļuva pirmajā trijniekā un tika apbalvotas ar Izglītības ministrijas Goda diplomiem, arī es saņēmu apbalvojumu. Visu gadu iegūtos sporta diplomus nodevu tagadējai skolotājai Mihailovai.

Sporta sacensībās ļoti labi startēja Rasma Tupleja, Andris Tribockis, Feldmaņu un Brikovsku ģimenes atvases, vairākās disciplīnās veiksmīgi startēja Regīna Marcinauska.

Pavasara brīvdienās dambretes federācija rīkoja republikas sacensības dambretē. Mūsu skolas komanda izcīnīja pirmo vietu republikā un tiesības piedalīties Vissavienības sacensībās Odesā. Piedalījās 14 republikas komandas. Skolas komandā startēja Regīna Marcinauska, Ziedonis Brikovskis, Ainars Baranovskis un Viktors Stols. Komanda ieguva 7. vietu, bet Regīna Marcinauska individuāli izcīnīja otro vietu.

Federācija apmaksāja ceļa izdevumus manai ģimenei (sieva un 2 bērni). Mana ģimene divas nedēļas atpūtas Melnās jūras pludmalē.

Suntažu internātskolas sporta bāze bija pietiekami laba, lai sasniegtu labus rezultātus sportā. Skolā praktizējām vieglatlētiku, slēpošanu, volejbolu, basketbolu, rokas bumbu, futbolu, dambreti un badmintonu.

Bija skolēni, kas turpināja mācīties Murjāņu sporta internātskolā.

Man patīk ģimeniskums, tradīcijas, kopēji izbraukumi, tad dzimst un dzīvo nebijušas idejas. Tā ir izraušanās no ikdienas rutīnas.

Atgūstot valsts neatkarību, nokrita dzelzs priekšgars, es kopā ar dzīvesbiedri un bērniem varēju ciemoties pie saviem radiem Amerikā, varēju braukt ekskursijās uz Eiropas valstīm. Iepazinos ar Itāliju, Vatikānu, Austrijas un Čehijas arhitektūru, iepazinos, kā cilvēki dzīvo ārzemēs un cik nožēlojamā stāvoklī esam mēs okupētajā Latvijā.

Dažādas okupācijas varas mums, latviešiem, nav ļāvušas veidot savu neatkarīgu dzīves uztveri, esam dzīvojuši ar citām uzspiestām koncepcijām. Kā nācija esam apmaldījušies šīs dienas pasaulē, īsti nesaprotot, kas ar mums notiek un nemākam atrast savu vietu pasaulē. Līdz ar to latvieti iespiedusies mūžīga neapmierinātības sajūta. Arī situācijā, kad tam nav īsta pamata. Dzīvojam zaļā, pietiekami pārtikušā un miermīlīgā sabiedrībā, kurā ilgstoši nav bijušas ne sociālās kataklizmas, ne nopietnas dabas katastrofas. Tomēr zemapziņa urdz kaut ko mainīt.

Mani valdzina daba, darbs, atpūta piemājas dārzā, pastaigas pa mežu un darbs tajā. Brīnišķīgi vērot dabas atmodu, pirmo puķīti, uzplaukušos pumpurus, spilgto lapu zaļumu, balto bērzu un egļu varenumu. Šis dabas skaistums mani ietekmēja, un, aizejot pensijā, sāku nodarboties ar mežsaimniecību, iestādot un audzējot bērzu jaunaudzēs.

Vērojot skaisto dabu, astoņpadsmit gadu vecumā iestājos mednieku biedrībā, tajā sastāvu arī šobrīd. Sasniedzot deviņdesmit gadu vecumu, mednieku kolektīvs ar skaistiem novēlējumiem sveica mani apaļajā jubilejā. Tas bija tik saviļņojoši! Tie vārdi mani silda arī turpmākajā dzīvē. Kaut vairs neesmu aktīvs mednieks, taču medību dienās savās domās esmu kopā ar jums, aktīvajiem medniekiem. Esmu gandarīts, ka arī mednieku kolektīvs atceras mani... Sirsnīgs paldies, mani draugi – mednieki!

Pateicos augstākajiem spēkiem, dakteriem, ģimenes locekļiem, radiem, draugiem, darba biedriem par ilgo mūžu. Mana bagātība ir mani gadi. Un tas ir tēva un manas mīļās mātes nopelns, mani audzinot un mīlējot. Tas ir arī manas sievas Ventas nopelns, kas laulībā sešdesmit piecu gadu garumā rūpējās par mani.

Par sevi varu teikt: "Esmu kā OZOLS, kuram SAKNES "Pastaros" (manu vecāku mājās), stumbrs SUNTAŽOS un lapotne DEBESĪS."

Antons Svilāns, Suntažos, 2019. gadā

Paldies par klusiem un patiesiem mierinājuma vārdiem no dažādu gadu gājuma cilvēkiem – tuviniekiem, radiem, bijušajiem darba biedriem, kaimiņiem, mūža draugiem (medniekiem), skolēniem un audzēkņiem no Ventspils, Saldus, Mārupes, Babītes, Jūrmalas, Rīgas, Cēsīm, Ogres, Madonas gan klātesot, gan attālināti esot kopā ar mums, sūtot līdzjūtības izziņas, apliecinot aizgājēja Antona Svilāna sirds cēlumus, viņa darbīgumu, godīgumu, labestīgumu daudzu gadu desmitu garumā, veltot savu mūžu sportam un ģimenei, Ogres novadā nostrādājot četrdesmit vienu gadu pedagoga profesijā.

Sieva un bērni

SKOLAS ŽIŅAS

Pirmsskolas aktivitātes

"Suntiņi-2"

Laikam ritot darbs PI "Suntiņi-2" turpina savu ierasto gaitu. Pavisam kuplā skaitā, paši mazākie bērni turpina apgūt jaunas prasmes, pierādot sev savu varēšanu un gribēšanu. Šī mēneša tēma "Es pats" ietver sevī ļoti daudz darbības, ko bērni var veikt paši ar nelielu atbalstu no pieaugušā - gatavot augļu salātus, mācās griezt ar nazīti un nokārtot savu darba vietu. Tādā veidā bērni mācās būt atbildīgi un apgūst noderīgas prasmes ikdienas dzīvei.

Santa, Nelda, Zanda

Foto no "Suntiņi-2" krājuma

Mācāties un darām kopā

Foto no "Suntiņi-2" krājuma

Pašu gatavotais cienasts

"Suntiņi-1"

Pirmsskolas iestāde ir viena no tām, kura strādā visu šo laiku. Pedagoģi iegulda daudz darba, lai nodrošinātu bērnu apmācību un sekotu jaunajai kompetenču pieejai mācību procesā.

Februāris ir sveču mēnesis, kas saistās ar vakarēšanu tumšajos ziemas vakaros, kopā pavadīšanas laiku ar pasaku lasīšanu, mīklu minēšanu, spēļu spēlēšanu. Vakara pasaciņas vislabāk ir klausīties krēslas stundā, tāpēc "Suntiņi-1" bērniem bija iespēja liet savas sveces un iepazīt pasakas. Svece ir siltuma un gaismas simbols. Sveču diena ir pats ziemas vidus un viens no svarīgākajiem darbiem ir sveču liešana, jo ticēja, ka tieši Sveču dienā lietās sveces deg visgaišāk. Ar lielu interesi un prieku "Suntiņi-1" bērni 2. februārī lēja katrs savu svecīti, kuru pēcpusdienā rādīja saviem vecākiem, un ar degsmi stāstīja, ka sveces lej no vaska un ka paši izvēlējās krāsu, smaržu.

Ļoti žēl, ka šogad mēs nevarējām aiziet uz bibliotēku, kur var apskatīt kādas bērniem ir pieejamās grāmatas. Tāpēc pie šīs situācijas mēs grupiņā apskatījām, ka ir dziesmu grāmatas, dzejoļu grāmatas, ciparu grāmatas, bet galvenās ir pasaku grāmatas. Pasaciņas lasīšana pirmsskolā ir ikdiena, jo tas ir obligāts rituāls pirms diendusas. Pasaku lasīšana

jebkuram bērnam jebkurā vecumā ir svarīga lieta, bet šogad bērniem bija iespēja izspēlēt teātri "Pasaka par kukulīti". Bērni ļoti gatavojās, mācījās tekstu, mēģināja. Tas bija neliels pārsteigums vecākiem, šajā saspringtajā laikā. Bērniem ir svarīgi iziet no ierastās vides un gūt jaunus iespaidus.

Alberts Einšteins ir teicis: "Ja vēlaties, lai jūsu bērns izaug inteliģents, lasiet viņam pasakas. Ja vēlaties, lai jūsu bērns izaug vēl inteliģentāks, lasiet viņam vēl vairāk pasaku."

Pirmsskolas izglītības pedagogs Ivonna Gisiča

Foto no "Suntiņi-1" krājuma

Prieks par pašu darinātajām svecēm

SKOLAS ZIŅAS

"Suntiņi-1"

Foto no "Suntiņi-1" krājuma

Pasaka par kukulīti

Foto no "Suntiņi-1" krājuma

Galveno lomu atveidotāji

Metēni pirmsskolā

Metēni ir vieni no latviešu gadskārtu svētkiem, kas tradicionāli tiek svinēti februāra sākumā. Metēni ir nosacīts viduspunkts starp Ziemassvētkiem un Lieldienām, kas iezīmē ziemas beigu posmu un pavasara tuvošanos, līdz ar to Metēņus var dēvēt arī par pavasara gaidīšanas svētkiem. Senās indoeiropiešu tautas, tostarp senlatvieši, gadu miju svinēja mūsdienu februāra vidū, tāpēc Metēņus varētu dēvēt arī par senlatviešu Vecgada vakaru.

Foto no Pirmsskolas krājuma

Agrāk latviski ar vārdu „*meti*” apzīmēja laika griezumus, mēru. Sākotnējā nozīme vēl tagad saglabājusies vārdā „*laikmets*”. Lietuviski „*metai*” vēl tagad nozīmē „*gads*”. Ar Metēņiem sākās pavasara darbi.

11.februārī Suntažu vidusskolas pirmsskolas piecgadīgo un sešgadīgo bērnu grupas svinēja Metēņdienu.

Metēni ir pēdējā diena, kad maskojas, jo budēji pieder pie ziemas nodarbēm. Maskošanos mērķis bija atjaunoties un iegūt jaunu spēku, tāpēc gājieni bija skaļi un jautri, budēji lēkāja, trokšņoja, dziedāja un dancoja.

*Vīzu, vīzu, Metēnīti,
No kalniņa lejinā...*

Mūsu bērni maskās dziedādami, spēlējami, dejodami, devās uz kalniņu vērt pavasarim vērtus vaļā.

*Uz Metēni tālu braucot,
Lai liniņi gari aug...*

Viena no svarīgākajām Metēņos bija vizināšanās no kalna. Vizinājās visi – mazi, lieli, veci, jauni. Brauca sēdus, uz kājām vai tupus uz ragavām un citiem šūķšanas piederumiem. Lielā grupā vēlās un ripoja no kalniņa. Arī skolotājas un „auklītes” tika izvizinātas. Ticējumi vēsta - jo tālāk no kalna nobrauks, jo garāki lini aug un pašam būs spēks un veselība. Braucot no kalna, skaļi sauca vēlējumus un lielījās, kuram būs garāki lini. Abas pirmsskolas grupas bija sagatavojušās lielīšanās sacensībām par to, kurš gudrāks, veiklāks, draudzīgāks, kam ātrākas ragavas u.tml. Noteikti bija jāvel arī sniega bumbas un kamoli, lai visi darbi nākamajā gadā apaji, raiti un gludi sokas.

Metēņus arī uzskatīja par īpašu laiku, kad ar maģisku darbību varēja ietekmēt notikumus savā labā, tāpēc pirmsskolas skolotājas ar bērniem kura ugunsgrāvu, raidot ziemu projām. Sadedzināja pašu gatavotās sliktos darbu un domu lellītes, aizdzenot savu niķošanu, dusmošanu, sliktos vārdus, skaudību un blēņas.

Kaut arī ziema vēl neatkāpjās, gaisā jaušams pavasaris, zeme atkūst un kurmis met pirmos rakumus. „*Mežā rakt, mežā rakt,*

SKOLAS ZIŅAS

neroc manā dārziņā", ar koka rīksti zemē durot, bērni sūtīja kurmi uz mežu, lai pasargātu tīrumus.

Vēl viena īpaša Meteņu tradīcija ir bērnu bāšana maisos un mešana pāri žogam, lai viņi neaizguļas. Pirmsskolas bērni paši meta miega spilvenus, lai nākamajā gadā nebūtu miegaini.

Nereti Meteņus uzskata par bērnu svētkiem, tāpēc runā, ka pati Laima šajā dienā metot dāvanas mazajiem rokās. Metenis bērnus pārsteidza ar konfektēm un laimes pogām (senos laikos linu pogaļām), izmetot tās no trešā stāva un uzšļakstīja arī ūdeni, kas simbolizē atkušņa tuvošanos. Ja bērni šajā dienā priecīgi, tad izdosies arī viss gads līdz nākamajiem Meteņiem, tā kā šis gads ir tādā kā bērna vecumā.

Rakstītprasme un lasītprasme šajā vecumā ir ļoti būtiska. Lai burtiņi klausītu, bērni „dzina cūciņas”.

Ticējumi vēsta, ka Metenī daudz un bagātīgi jāēd. Jau iepriekšējā dienā piecgadīgo grupas bērni kopā ar skolotāju levu Jakobsoni cepa siera cepumus gaidāmajam mielastam. Lielu katlu ar biezputru, siltus pīrāgus un tēju bija sarūpējušas vidusskolas pavārites. Bērni dziedādami, spēlējami brauca ar ragavām uz ēdnicu pēc lielajiem katliem un kalna galā klāja galdu.

Meteņi pirmsskolā aizvadīti ar prieku, dziedot, spēlējot, ejot rotaļās, kurinot uguni, vizinoties no kalna, aizmetot miegu, bagātīgi klājot galdu, piesaistot sev veiksmi, pārticību un labu ražu!

Jampadraci vadīja skolotājas Dita Barkāne, Gunta Millere, skolotāju palīgi Sandra Bremšmite un Gunita Ņikitova

Foto no Pirmsskolas krājuma

Došanās uz kalnu

Foto no Pirmsskolas krājuma

Sniega jampadracis

Foto no Pirmsskolas krājuma

Miega spilvenu mešana gaisā

SKOLAS ZIŅAS

Es būtu laimīgs, ja radītu labu grāmatu

Ar šādu nosaukumu šogad būtu noslēdzies 15 gadu jubilejas pasākums, kopš Suntažu vidusskolas čaklie lasītāji piedalās Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijā.

“Palūkojoties uz saviem bērniem, viņiem grāmatu vāki ir par smagiem. Atveriet kopā ar viņiem šīs dārgumu lādes! Tas ir vienkāršākais veids, lai iegūtu zināšanas un lasītprīeku, sajustu patiesu tuvību ar saviem bērniem. Grāmata, īpaši iemīļota grāmata, ir dāvana. Kopīga lasīšana ir brīdis ārpus visiem brīžiem, tas atbrīvo mūs no dienas svara. Iedibiniet ikvakara lasīšanas rituālu, jums katram ir sava balss, ko bērni atcerēsies visu mūžu, un ar laiku, ko veltīsiet viņiem, iegūsiet mīlestību”- tā raksta LNB Bērnu Literatūras centra vadītāja Silvija Tretjakova.

Arī es, Suntažu vidusskolas bibliotekāre, pievienojos šim sveicienam un tāpēc saku lielu, lielu paldies visām ģimenēm, kuras uzticīgas šai lasīšanas programmai. Pavisam žūrijā piedalījās 117 lasītāji, nosaukšu visus, sākot ar ģimenēm:

vecmāmiņa Edīte Strīķe, mamma Elīna Strazdiņa un bērni Maija Strazdiņa (pirmsskola), Jānis Strazdiņš (5.klase), mamma Elita Kārklīņa un dēls Jēkabs Kārklīņš (pirmsskola), Edītes mazmeitiņa Estere Emma Eglīte (2.klase);

vecmāmiņa Ingrīda Gisiča, mamma Ieva Vendele un visas trīs meitas Viviāna (3.klase) Amanda (10.klase) un Ramona (Valmieras tehnikums), Ingrīdas mazmeita Lelde Liepa (7.klase);

vecmāmiņa Ruta Lazdiņa, mamma Agita Lazdiņa un dēls Ralfs Īvāns (pirmsskola);

vecmāmiņa Aina Linde, mamma Ilze Konovalova un dēls Arnolds Konovalovs (3.klase);

vecmāmiņa Skaidrīte Lamberga, mamma Dita Barkāne un meita Katrīna Barkāne (7.klase);

vecmāmiņa Valentīna Rusaka un mazmeita Koralīna Patrīcija Lielmeža;

mamma Ināra Melne un dēli Arvis (4.klase), Ivars (9.klase);
mamma Ilze Ludāne un bērni Jēkabs (1.klase), Anna (4.klase);
mamma Ieva Jakobsone un meitas Alma, Lauma (4.klase);
mamma Ineta Liepiņa un meita Anita (8.klase);

mamma Evija Salzemniece un meita Megija Ošeniece (5.klase);

mamma Aija Strazdiņa un meita Zane Balašova (4.klase);

mamma Ginta Usele-Ādamsonē un meita Marija Ādamsonē (7.klase);

mamma Mārīte Bērziņa un meita Krista (7.klase);

mamma Ilze Jēkabsone un dēls Jānis (3.klase);

mamma Daiga Blankveina un dēls Bruno Jakons (3.klase);

mamma Kristīne Zobena un dēls Artūrs (pirmsskola);

mamma Anna Gintere un meita Elizabete Viktorija (4.klase);

mamma Kristīne Pinne un dēls Matīss Miķelāns (4.klase);

mamma Dina Zandberga un meita Sanija (11.klase);

mamma Līga Stiebrīņa un meita Laura (pirmsskola);

1.klases skolēni – Līna Priede, Sofija Kezika, Ivo Ernests Balodis, Ralfs Gadišķis, Katrīna Sausverde, Sofija Gulbe, Marta Naula Matvejāne, Edgars Andževs;

2.klase - Emīlija Levina, Laura Palkavniece-Pastare, Keita Leiboma, Gabriela Kondrāte, Kate Slaviete, Alise Dika, Līga Boļbana;

3.klase - Patrīcija Kudiņa, Alise Iljina, Keita Bogdanova, Daniela Solodova, Sintija Javnija, Gustavs Priecums, Paula Patrīcija Balode, Rihards Maļinovskis;

4.klase – Sabīne Priede, Sofija Anna Gisiča, Kristīne Brūvere, Esmeralda Boļbana;

5.klase - Lauma Oišā Ačilova, Kristaps Javnijis;

6.klase - Emīls Bogdanovs, Katrīna Matvejāne, Roberts Mārtiņš Berners, Markuss Zeile;

7.klase - Katrīne Petroviča, Emīlija Ašmane, Evelīna Rudzīte, Emīlija Rovenska, Elīna Elisa Vecroze;

9.klase - Ērika Spilo, Marta Gruniča, Gustavs Jānis Lūkins;

vidusskola - Īrisa Brička, Katrīna Roze Vecroze. Aleksis Leibovičs, Iluta Ozoliņa, Annija Antropova, Linda Kužilenko, Dajana Matuļevičus;

vecāku žūrijas dalībnieki - Gunta Andersone, Ira Andersone, Agnese Brauna, Indra Puķe, Aija Liepa-Artemjeva, Elza Šantare, Linda Jēkabsone, Sarma Ezermane, Līgita Rudzīte, Inīta Tolpežņikova, Lolita Villere, Valda Tuča.

Lai visiem veselība, izturība, lasītprīeks un uz tikšanos!

Skolas bibliotekāre Valda Tuča

SKOLAS ZIŅAS

Mīli savu sirdi!

Lai kļiedētu vispārējo pandēmisko nogurumu, iedotu nelielu atelpu "pie datora pielipušajiem", 12.februārī Suntažu vidusskolā notika veselību veicinošs pasākums "Mīli savu sirdi!" Klātienes variantā šajā laikā tradicionāli notiktu tādi pasākumi kā Valentīndiena un Mazā ziemas olimpiāde, tāpēc radās doma apvienot šos pasākumus, dienu pavadot svaigā gaisā, protams, attālinātā variantā. Idejai par šādu pasākumu ātri atsaucās Ilona Kārkliņa, kas ir veselību veicinošo skolu aktivitāšu koordinatore mūsu skolā, un ņēma aktīvu daļību šī pasākuma organizēšanā.

Dienas piedāvājumā:

1) iespēja doties pastaigā vienam vai ar tuvu cilvēku, skaitot soļus,

2) veicot 1.uzdevumu, noteikti ieraudzīsi kādu nepazīstamu skaistu vietu, kur izveido sniega figūra par tēmu "Mīlēt

no sirds", to nofotografē!

3) Izdomā vēl nebijušu ziemas sporta veidu! Nofilmē nelielu fragmentu, pastāstot par noteikumiem, dalībnieku skaitu un vērtēšanas kārtību!

Diena bija lieliska un ne tikai Suntažos, bet arī blakus esošajos pagastos, jo Suntažu vidusskolā mācās skolēni no 7 dažādiem pagastiem, varēja manīt smaidošus dažāda izmēra soļotājus, visus koši sātiem vaigiem. Rezultāti iepriecina! Šajā pasākumā piedalījās 160 dalībnieki, kopā pieveicot 1241km!

Arī sniega figūras tapušas, iesaistot visus ģimenes locekļus vai arī kā pārsteigums saviem mīļajiem. Bet interesantākos ziemas sporta veidus ieklausim ziemas sacensībās nākamajā gadā. Šī diena, kā atelpas brīdis, bija ļoti vajadzīga gan bērniem, gan pieaugušajiem! Un kāpēc gan to nedarīt ar prieku!? Paldies visiem dalībniekiem, atbalstītājiem un organizatoriem!

Klase	Dalībnieku skaits	Kopējais soļu skaits	Labākais rezultāts	Klases audzinātājs/a
1.	4	23 457	Ivo Balodis 16 425 soļi	Ināra Ozoliņa
2.	7	64 301	Keita Leiboma 11 971 soļi	Linda Jēkabsons
3.	11	111 458	Aleksandrs Buharijevs 20 674 soļi	Agita Lazdiņa
4.	14	114 064	Rihards Zandbergs 15 703 soļi	Ineta Liepiņa
5.	24	351 012	Megija Ošeniece 40 135 soļi Sofija Burkevica 40 346 soļi	Ira Andersone
6.a	12	123 067	Daniela Vanaga 25 394 soļi	Ieva Glūdiņa
6.b	6	70 142	Raivis Dortāns 25 899 soļi	Ilona Kārkliņa
7.	21	211 988	Gustavs Ivansons 25 589 soļi	Astrīda Ārmane
8.	10	88 450	Anita Liepiņa 30 524 soļi	Rita Glaučiņa
9.	16	209 868	Anna Ance Leja 25 873 soļi	Indra Puķe
10.	4	36 476	Viktorija Maurāne 12 008 soļi	Ilze Ludāne
11.	4	92 207	Sanija Zandberga 41 401 soļi	Kristīne Zobena
12.	8	111 632	Linda Kuželenko 20 916 soļi	Lolita Villere
Skolotāji	20	253 675	Ineta Liepiņa 28 088 soļi	Mārtiņš Leja
Kopā	160	1 861 797 soļi 1 241 km		

SKOLAS ZIŅAS

Viedokļi par pasākumu:

„Piekdienas aktivitātes patika gan man, gan Ērikam. Man bija iespēja tajās piedalīties un kopā labi pavadījām laiku ārā. Domāju, ka šāda aktivitāšu/alternatīvo mācību diena varētu kļūt par tradīciju. Ja to izsludinātu pietiekoši laicīgi, varbūt vecākiem arī būtu iespēja pievienoties. Šogad tā bija iespēja bērniem savstarpēji satīties svaigā gaisā un soļu skaitu mērit kopā.” (Agnese Brauna)

„Paldies Suntažu vidusskolai par šo fantastisko dienu svaigā gaisā! Ar neapraķstāmu aizrautību kopā ar dēlu Ričardu sportojot un mīlot baudījām ziemas skaistumu! Izcili!” (Vita Sūna)

„Paldies idejas autoriem par jauko piedāvājumu! Ar lielu patīku piedalījos visa veida izaicinājumos. Es šo piekt-

dienu varētu nosaukt par dienu, kurā bija pamodies bērns manī. Katram pieaugušajam ik pa reizei novēlu izbaudīt šo lielisko sajūtu! Paldies piektajiem un viņu vecākiem par ieinteresētību un līdzdalību!” (5.kl. audz. Ira Andersone)

5.klases skolēni

- Patīkams mācību nedēļas noslēgums - aktīva un radoša darbošanās svaigā gaisā.
- Biju ļoti priecīga un piekususi, jo nogāju gandrīz 28 km.
- Pēc staigāšanas ļoti sāpēja kājas, bet vienalga patika.
- Ļoti patika piekdienas aktivitātes, jo mēs beidzot varējām visu dienu nesēdēt pie datora un kārtīgi izkustēties. Manuprāt, aktivitātes visiem nāca par labu.
- Biju priecīgs, jo varēju pavadīt dienu dabā.

Kristīne Zobena

Foto no Ivara Meļņa krājuma

Draugi... no visas sirds

Foto no Keifas Leibomas krājuma

Lai arī lūgti pie galda!

SKOLAS ZIŅAS

Foto no Vitas Sūnās krājuma

Mīliet no visas sirds!

Foto no Astriņas Ārmanes krājuma

Varens loms!

Foto Andris Linde

Ziema Suntažos

KAS NOTIEK KULTŪRAS NAMĀ?

Labdien, cienjamie suntažnieki!

Nu jau gandrīz gadu mēs visi esam spiesti pierast pie pavisam citādiem darba un dzīves apstākļiem, pielāgot un pārkārtot savu darbu un ikdienu atbilstošajai situācijai valstī.

Kultūras nams ir tukšs, neierasti kluss. Nepatīkami, skumji, drūmi. Kultūras dzīve tās tradicionālajā izpratnē ir apstājusies uz nezināmu laiku un bez iespējas to ietekmēt vai mainīt.

Šobrīd kultūras nama darbinieku ikdienu aizpilda darbi, kurus neesam varējuši paspēt normālā ikdienā. Pasākumi un kolektīvu darbs ir pilnīgi aizliegts, bet mēs, kultūras nama mākslinieciskie un tehniskie darbinieki, esam atraduši veidu kā aizpildīt darba laiku un padarīt sakrājušos darbus. Dzidra, Kristīne, Selga, Zigrīda un Jāzeps esam sakārtojuši un pārkārtojuši 3 tērpu un teātra noliktavas. Iztīrījuši visus kaktu kaktiņus. Pārvietojuši un likvidējuši nevajadzīgās un gadu gaitā nospēlēto izrāžu dekorācijas, rekvizītus un kostīmus. Veikuši inventarizāciju tautas tērpu noliktavā, safasējot vakuumā neejošos tērpus un audumu pārpalikumus.

Šajā laikā kultūras namā veikti arī dažādi remontdarbi. Nokrāsotas tērpu noliktavas, skatuves aizmugures sienas un grīdu. Nokrāsotas grimētavas WC telpu grīdas, pakāpieni uz pagrabīņu un pagrabīnā. Kapitāli iztīrīti un ar tvaiku apstrādāti lielās un mazās zāles krēsli. Jāzeps, Zigrīda, Selga ļoti kvalitatīvi restaurējuši iegūtos 10 koka galdiņus pasākumiem zālē, foajē. Tiek atjaunoti un pārveidoti jauniegūtie aizslietņi, kas noderēs pasākumu noformēšanai, telpu norobežošanai un teātra vajadzībām.

Par kultūras nama līdzekļiem nomainītas vestibila 3 durvis, pēc kuru ielikšanas bija nepieciešama arī daļēja sienu atjaunošana, lai iegūtu esošajam līdzīgu krāsas toni.

Tiek labota garderobes ārējā siena, kurā radušies krāsas nobirumi un robi.

Kristīne strādā pie kultūras nama kolektīvu pēdējo 3 gadu darba, notikumu un koncertdarbības materiālu sakārtošanas, iepazīstas sīkāk ar dažādām kultūras dzīves norisēm iepriekšējos gados un studē autortiesību dokumentus, veic kultūras nama kolektīvu tērpu uzskaiti un pārbaudi.

Es strādāju pie kultūras dzīves materiālu meklēšanas un apkopošanas hronikā no pirmajām ziņām periodikā par kolektīvu veidošanos un darbību Suntažos, laika posmā kopš 1880 tajiem līdz mūsdienām. Pamatā strādāju ar Latvijas Nacionālās bibliotēkas digitālās periodikas arhīva materiāliem. Ir diezgan daudz baltu punktu, kur trūkst informācijas, jo tā nav digitalizēta vai aprakstīta. Šobrīd apkopuju aprakstus un cilvēku atmiņas par dažādu gadu notikumiem kultūras dzīvē. Tādēļ lūgums - ja Jums kādam mājās ir seni (pēckara laiks) un ne tik seni (kolhoza laika) foto materiāli, kurus varētu noskenēt un nedaudz nokomentēt, vai arī Jūs vēlētos dalīties atmiņās par savu darbību Suntažu kultūras dzīvē un pasākumos, lūdzu, dodiet man ziņu - tel.29217856.

Būšu pateicīga un priecīga par katru rindiņu. Esmu iesākusi rakt, iespējams nedaudz par dziļu, jo daudz kā trūkst, bet ar Jūsu palīdzību iespējams izrakties līdz nosacītam galam.

Katram laikam un notikumam cilvēku dzīvē ir bijusi sava, īpaša nozīme. Mēs dzīvojam šodien, pateicoties iepriekšējām paaudzēm.

Radīsim kopā šo hroniku, ierakstot tajā kaut rindiņu par sadzīviskām norisēm kultūras dzīvē mūsu pagastā, šai laikā un vietā, kā liecību nākošām paaudzēm.

Cieņā, Dzidra Sproģe

P.S. Suntažos dzīvo jauni, ideju bagāti, radoši un darboties griboši cilvēki! Varbūt rodas kādas idejas, ieteikumi, redzējumi kultūras dzīvei Suntažos pēc Covid?

Rakstiet, gaidīšu - suntazi.kn@inbox.lv

Publiskie pasākumi kultūras namā ārkārtējās situācijas laikā ir atcelti.
Kultūras nama darbs tiek plānots, izejot no valdības ieteikumiem un rīkojumiem.
Par pasākumiem sekot informācijai kultūras nama afišu logā.

**Apmeklējot Suntažu pagasta pārvaldes iestādes,
aicinām izmantot mutes un deguna aizsegus!
Lūdzam pēc iespējas izmantot attālināto pakalpojumu iespējas!
Neesi vieglprātīgs, esi atbildīgs!**